

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla jogtanácsos által képviselt felperesnek a közbeszerzési biztos által képviselt Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe a főosztályvezető által képviselt **Főigazgatóság** a felperes pernyertességének az előmozdítása érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. évi február hó 7. napján kelt 13.K.31.703/2007/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes a 2007. március 26-án kelt D-75/10/2007. számú határozatában megállapította, hogy a felperesi beavatkozó 1455 db + -30% gyártmányú tűzoltó védősisak beszerzésére műszaki-technikai sajátosságok, illetve kizárólagos jogok hiányában hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárást nem alkalmazhatott volna, megsértette a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a

továbbiakban: Kbt.) 41.§-ának (1) bekezdésére tekintettel a Kbt. 125.§-ának (2) bekezdés b) pontját, ezért az ajánlattételi felhívását, valamint a közbeszerzési eljárás során hozott további döntéseit megsemmisítette, és 1.000.000 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte.

A felperes a beszerzés lebonyolítójaként keresettel kérte az alperesi határozat felülvizsgálatát, míg a pernyertességének előmozdítása érdekében az ajánlatkérő beavatkozott, mindketten a jogsértés elkövetését vitatták. A felperesi álláspont szerint a beszerzés teljes mennyisége tekintetében fennáll a műszaki-technikai sajátosság, mivel a meglévő eszközökhöz kompatibilis védősisakot kellett beszereznie, amelyekkel egyedülként az ajánlattevő rendelkezik. Az alperes jogalap nélkül, bizonyítékok hiányában szabott ki bírságot és nem mérlegelte, hogy a jogsérelem nem ért egyetlen szervezetet sem, együttműködött az alperessel, a beszerzés a mentés miatt szükséges volt.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem kereteiben vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét és megállapította, hogy helyesen járt el az alperes és helyesen állapította meg a Kbt. 125.§-ának (2) bekezdés b) pontjában foglalt feltételek hiányát. A felperes elismerte, hogy a megrendelt védősisakok száma meghaladja a rendelkezésre álló kiegészítő eszközök számát, valamint azt is, hogy a beszerzés részben csere, illetve egységes rendszer kialakításának céljait is szolgálta. Erre tekintettel helytálló az alperesnek azon megállapítása, hogy a Kbt. 125.§-ának (2) bekezdés b) pontja csak abban az esetben alkalmazható, ha a szerződés teljes mennyiségére fennáll a műszaki-technikai sajátosság, ez a követelmény a perbeli beszerzésnél nem állt fenn. Abban is osztotta az alperes álláspontját, hogy az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárás során nem igazolta, hogy kizárólag a felkért ajánlattevő képes a szerződést teljesíteni. Nem állt rendelkezésére olyan bizonyíték, ami igazolná, hogy a tűzoltó védősisakot nem lehet szabadon megvásárolni, és az sem bizonyított, hogy az ajánlattevőn kívül nem lenne más képes a védősisak leszállítására. Megállapította, hogy a határozat indokolása tartalmazza a bírság kiszabásának indokát, a mérlegelési jogkörben hozott határozat megfelel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-ában foglalt szempontoknak.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes előadta, hogy az alperesi határozattal szemben - erre irányuló megbízási szerződés alapján - az ajánlatkérő nevében nyújtotta be a keresetet, majd ezt követően számos, a bírósághoz címzett és benyújtott beadványában egyértelműen világosan félreérthetetlenül rögzítésre került, hogy a peres eljárás felperese az ajánlatkérő, míg a lebonyolító csak és kizárólag megbízottként szerepel, illetve jár el a felperes helyett és nevében. Az idézést felperesként vette át, kifogását jelezte az eljáró tanácsnak, de érdemi változás a szerepkörök megnevezésében nem történt, emiatt megnehezült a bizonyítási eljárás is. Az eljárásjogi jogsértés álláspontja szerint az ítélet hatályon kívül helyezését kell hogy eredményezze. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság tárgyi tévedésben volt akkor, amikor az 500 fős tűzoltó állományt lényegében egy új tűzoltó egységnek tekintette, holott ezek már létező

egységekhez kerülnek majd beosztásra, ahol van olyan készlet, amelyhez csatlakoztatható a tűzoltó védősisak. Ez az országban a legelterjedtebb sisak, a választással minden gazdasági ésszerűségi, pénzügyi szabálynak igyekezett eleget tenni az ajánlatkérő. A megfelelő eszközök beszerzése nagy jelentőséggel bír a tűzoltók testi épségének megóvása szempontjából, álláspontja szerint megfelelően bizonyította, hogy a beszerzés hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárással megvalósítható.

Az alperes és a felperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet, illetve csatlakozó fellebbezést nem terjesztettek elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból az alperesi határozat jogszerű megítélésében okszerű következtetésre jutott, indokolásával a másodfokú bíróság mindenben egyetértett.

A fellebbezésben előadott eljárási szabálytalanságot az elsőfokú bíróság részéről megállapítani nem lehetett, ugyanis a felperes mint a beszerzés lebonyolítója saját nevében, mint jogos érdekelt terjesztette elő a keresetét a Pp. 327.§-a alapján, és azt mindvégig felperesi pozícióban tartotta fenn, ezért megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az ajánlatkérő meghatalmazottjaként járt el, melyre a Pp. 67.§-a alapján egyébként sem lett volna lehetősége.

Az alperesi határozat jogszerűtlenségére hivatkozása ugyancsak megalapozatlan. A hirdetmény közzététele nélkül induló tárgyalásos eljárások kezdeményezése speciális, a Kbt. 329.§ szerinti, a Döntőbizottság elnöke által gyakorolt kontroll alatt állnak. A Kbt. 132.§-a alapján adott, az ajánlattételi felhívást és az ajánlattételre felhívottak adatait is tartalmazó tájékoztatóban kell az ajánlatkérőnek számot adni a tárgyalásos eljárás alkalmazását megalapozó körülményekről. Ezek a dokumentumok azok, amelyek alapján megítélhető, az ajánlatkérő helyesen döntött-e. A vizsgálatot értelemszerűen akkor lehet elvégezni, ha az ajánlattételi felhívásban és a tájékoztatóban a választott eljárás jogcímét és az azt megalapozó feltételeket az ajánlatkérő megjelöli.

Az alperes a hivatalból indított eljárásban az ajánlatkérő bejelentése és indokolása alapján vizsgálta a hirdetmény közzététele nélküli eljárás lehetőségét a Kbt. 125.§ (2) bekezdés b/ pontjának első és harmadik fordulatára tekintettel.

A Kbt. 125.§ (2) bekezdés b) pontja kivételes jellegét az adja, az alapelvek korlátozását az indokolja, hogy a beszerzési igényt realizáló szerződést a törvény szerinti okok következtében kizárólag egy személy vagy szervezet képes teljesíteni. Ennél fogva a szerződés teljesítésére való képességet a beszerzési igénynek tartalmat adó tárgy szerint kell összevetni a norma szerinti feltételekkel. A szerződés teljesítésére való képesség tehát nem választható el a beszerzési igénytől, a beszerzés tárgyától. A felperesi beavatkozó ajánlattételi felhívása szerint MSA Gallet gyártmányú tűzoltó védősisakra kívánt szerződést kötni, azzal

indokolva, hogy a meglévő ellátmányával kompatibilis és azt csak egy forgalmazó tudja biztosítani. Nem kifogásolható ezért, hogy az alperes ebből a szempontból vizsgálta, fennáll-e a Kbt. 125.§ (2) bekezdés b) pontjába fogalt feltételek első és harmadik fordulata, amely indokoltta tehette volna ezen eljárásfajta jogszerű alkalmazását.

A Kbt. 133.§ (1) bekezdése tartalmazza azokat a minimális követelményeket, amelyeket az ajánlattételi felhívásnak tartalmaznia kell. Így a b) pont szerint a tárgyalásos eljárás 125.§ szerinti jogcímét meg kell határozni. A felperes a közbeszerzési eljárás jogcímét a Kbt. 125.§ (2) bekezdésének b) pontjában jelölte meg oly módon, hogy kizárólag a Gallet gyártmányú védősisakra hivatkozott, előre nem látható okból előállt rendkívüli sürgős beszerzésre tekintettel a (2) bekezdés c/ pontját nem jelölte meg.

A Kbt. 125.§ (2) bekezdés b) pontjába foglalt azon feltétel, miszerint a szerződést kizárólag egy személy képes teljesíteni, még nem elégséges alapja ezen eljárásfajta választásának. Szükséges feltétel az is, hogy az műszaki-technikai sajátosság, művészeti szempontok vagy kizárólagos jogok védelme miatt álljon fenn. A felperes hivatkozott ugyan a műszaki-technikai sajátosságra és a kizárólagos jogok védelmére, de nem bizonyította ezen sajátosságok fennállását sem a döntőbizottsági, sem a bírósági eljárásban, de a fellebbezésében sem.

Az alperes nem vonta kétségbe, hogy a már meglévő légzésvédő álarccal és kommunikációs eszközzel, valamint fejlámpával a beszerezni kívánt védősisak kompatibilis, azonban nem bizonyított, hogy csak kizárólag ez a fajta kompatibilis, és azt sem, hogy a meglévő eszközökhöz hasonló eszközök a többlet sisakhoz milyen forrásból lesznek majd biztosíthatók, ezért helytállóan állapította meg az alperes és az elsőfokú bíróság, hogy a beszerezni kívánt teljes mennyiségre a műszaki technikai sajátosság nem áll fenn, és nem bizonyított a kizárólagos jogok fennállása sem, tehát az eljárása nem alapozza meg a Kbt. 125.§ (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának jogszerűségét.

Az alperes a bírság kiszabására vonatkozó jogszabályi rendelkezést ismertette, és teljes körben elemezte. A bírság kiszabásának lehetőségét szabályozó Kbt. 340.§ (3) bekezdésének e) pontja a szankció alkalmazását egyaránt lehetővé teszi a Kbt. szabályait megszegő, vagy a nyilvánvaló jogsértés ismeretében szerződést kötő személlyel, szervezettel szemben. A bírság mértékét a Kbt. 341.§ (3) bekezdésében felsorolt mérlegelési szempontok figyelembevételével állapította meg, a felperes nem hivatkozott olyan szempontokra, melyeket az alperesnek mérlegelnie kellett volna.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az alperesnek és a felperesi beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, arról a másodfokú bíróságnak a Pp. 78.§ (1), bekezdése alapján rendelkeznie nem kellett, míg a fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2008. évi június hó 26. napján

Dr. Rothermel Erika s.k. a tanács elnöke, **dr. Losonczy Erzsébet** s.k. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: